

АДАПТАЦІЯ ТРАНСПОРТНИХ КОМУНІКАЦІЙ ДО НОВИХ МІСТОБУДІВНИХ УМОВ

Круть В.В.

Науковий керівник – асистент Гарнага В.Л.

Міське середовище є складною багаторівневою системою, об'єднуючою зони організації різних соціальних процесів і життєдіяльності населення. Безперервний розвиток міста, структуризація його елементів неможливі без єднального каркасу – транспортних комунікацій.

Сучасні містобудівні процеси характеризуються безперервним розвитком інфраструктури, що супроводжується ростом рухомості населення, рівня автомобілізації і відповідно інтенсивності руху, а також адаптацією міста до швидкого інвестиційного будівництва, яке при цьому втрачає свій плановий розвиток. Під впливом цих явищ відбувається зниження швидкості руху, ріст шумового, хімічного забруднення та аварійності. Саме це обумовлює необхідність адаптації транспортних комунікацій до нових містобудівних умов, яка здійснюється з допомогою реконструктивних заходів на вулично-дорожній мережі, що зводяться до трьох принципових ситуацій.

До першої відносять невисокі навантаження, що вимагають локальних підвищень транспортно-експлуатаційних характеристик існуючих вулиць шляхом нескладних заходів дорожньо-будівельного характеру : влаштування кишень для зупинок громадського транспорту, розширення проїжджу частину вулиці перед перехрестям. А також будують споруди, що переводять транспорт і пішоходів на різний рівень, змінюють схему організації руху на частині зони, яка реконструюється. У другій ситуації потрібно перенесення вулиці в більш високу категорію. Тоді проводять перераховані вище заходи по всій дорозі або на значній за протяжністю ділянці. Третя ситуація характерна найбільш напруженим рухом транспорту. У цьому випадку вдаються до будівництва нової вулиці чи дороги, пересування будівель або їх знесення на обмежених ділянках траси, розширення вулиці за рахунок тротуарів з відкриттям для пішохідного руху перших поверхів будинків. В умовах реконструкції вуличної мережі в сформованих районах з історично цінною забудовою вдаються до організації на вулиці одностороннього руху. Цей прийом ефективний при прямокутній планувальній схемі вулично-дорожньої мережі, коли по паралельній сусідній вулиці організовується рух в зустрічному напрямку.

Отже, адаптація транспортних комунікацій до нових містобудівних умов організовує міське середовище, забезпечуючи процеси, що безперервно відбуваються в них, і тим самим надає потужну дію, що структурує місто в цілому.